

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/20/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821010181
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821010181.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Eriky Bebčákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. júna 2022 odvolanie obžalovaného J. O. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/47/2021 zo dňa 18. novembra 2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/47/2021 zo dňa 18.11.2021 - vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine obžalovaného J. O., nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom K., F. č. XXX/XX

o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného J. O. na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/47/2021 zo dňa 18.11.2021 bol obžalovaný J. O. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 20.07.2021 v čase okolo 11:35 hod. viedol motorové vozidlo Volkswagen Transporter, ev. č. TS-677AU, v Trstenej smerom od Nábrežia Ľudovíta Štúra na cestu I/59, potom, ako spozoroval policajnú hliadku, začal cúvať a naspäť, kde bol pred budovou č. 589/20 zastavený a kontrolovaný hliadkou Pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ Žilina, a takto konal aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp.zn. 0T/11/2017, vydaným a právoplatným dňa 24.02.2017, mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 67 mesiacov, ktorý výrok bol následne pojatý do súhrnného trestu, uloženého J. O. rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/169/2019, vydaným a právoplatným dňa 30.06.2020, pričom predmetný zákaz v čase skutku trval.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovaný J. O. podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s prihladnutím na § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. odsúdený na trest odňatia slobody vo

výmere 10 mesiacov. Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný J. O. prostredníctvom obhajcu písomným podaním zo dňa 29.11.2021, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 1.12.2021. Odvolanie podané voči výroku o treste následne písomne doplnil, a to podaním zo dňa 14.2.2022, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 18.2.2022, a to s poukazom na nasledovné:

Odvolanie podáva voči výroku o treste, pretože so závermi Okresného súdu Námestovo v predmetnej trestnej veci sa nestotožňuje, trest považuje za neprimerane prísny.

Svoj skutok úprimne oľutoval, je náležite poučený a zaväzuje sa viesť riadny život a zdržať sa akéhokoľvek protiprávneho konania. Je presvedčený, že už len samotným trestným konaním bol naplnený účel trestu voči jeho osobe. Vyhodnotil svoje nesprávne konanie, ktoré oľutoval, uvedomil si, že spravil chybu.

Žije v spoločnej domácnosti s manželkou a tromi deťmi. Jeden syn je plnoletý, druhý má 14 mesiacov a dcéra má 15 rokov. Stará sa riadne o rodinu a zabezpečuje celú jej starostlivosť. V rámci svojej živnosti má mesačný príjem okolo 1000,- EUR.

Venuje sa kynológii na medzinárodnej úrovni. Cvičí psov pre služobnú kynológiu pre Policajný zbor Slovenskej republiky, ako aj Českej republiky. Ako jediný zo Slovenska je zamestnaný ako poradca v oblasti chovu psov pre Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Je toho názoru, že trest odňatia slobody považuje za neprimerane prísny a účel trestu, ktorým je aj ochrana spoločnosti, by mohol byť naplnený aj niektorým z alternatívnych trestov, napr. peňažný trest. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Poukazuje na právnu a justičnú prax pri sledovaní účinnosti jednotlivých trestov ukladaných za prečiny, ktoré ukazujú, že alternatívne prostriedky trestania patria k najúčinnjším prostriedkom nápravy, nakoľko už samotné vedenie súdneho konania má za následok poučenie a dostatočnú nápravu páchatel'a, aby bola zaistená ochrana zákonom chránených záujmov spoločnosti pred páchaním ďalšej trestnej činnosti. Uloženie trestu odňatia slobody by malo negatívny dopad na rodinu, vývoj maloletých detí, ako aj na jeho zamestnanie, ktoré sú predpokladom na jeho úspešné pokračovanie v usporiadanom a riadnom živote ako slušného a plnohodnotného občana spoločnosti.

Trest odňatia slobody by v prípade obžalovaného pôsobil kontraproduktívne v rozpore so záujmami spoločnosti, nakoľko by v neprimeranej miere postihol jeho rodinu, jeho maloleté dieťa a v konečnom dôsledku aj spoločnosť, nakoľko by bol narušený riadny vývoj maloletého. Odsúdenie na trest odňatia slobody by malo za následok poškodenie finančnej situácie celej rodiny a rodinného života, čím by v značnej miere postihol nielen obžalovaného, ale aj osoby žijúce v spoločnej domácnosti, čo by pôsobilo ako dvojitý potrestanie, neprimerane prísne.

Namieta aj zdôvodnenie predmetného rozsudku č. OT/47/2021 zo dňa 18. novembra 2021 v časti odôvodnenia vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, kde je v písomnom vyhotovení uvedený: „§ 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku: Či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý kvalifikuje ako zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1

písm. d/ Trestného zákona. Obžalovaný uviedol - uznal vinu za spáchaný skutok“.

Uvedená časť odôvodnenia nie je totožná s výrokom rozsudku, kde je vo výroku uvádzaný len prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a nie zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok.

V písomnom odôvodnení rozsudku k uvedenému zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona., ktorý je v písomnej forme rozsudku uvedený, na hlavnom pojednávaní ako obžalovaný nikdy neuznával vinu za spáchaný skutok.

Uvedený skutok sa ani nenachádza v obžalobe Okresnej prokuratúry Námestovo zo dňa 21. júla 2021, vedenej pod č. Pv 251/21/5507-7.

Uvedenú skutočnosť považuje za závažné pochybenie Okresného súdu Námestovo v uvedenom trestnom konaní vedenom pod č. OT/47/2021 a bude na odvolacom súde, aby sa s týmto pochybením vysporiadal.

V prípade, že odvolací súd dospeje k záveru, že uvedené pochybenie nie je dôvodom na zrušenie predmetného rozsudku prvostupňového súdu v plnom rozsahu, navrhuje, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a sám rozhodol tak, že by mu uložil alternatívny peňažný trest, ktorého výška by bola určená podľa uváženia odvolacieho súdu.

Prokurátor sa k dôvodom odvolania obžalovaného J. O. písomne nevyjadril.

Obžalovaný J. O. sa na verejné zasadnutie konané pred odvolacím Krajským súdom v Žiline nedostavil. O termíne verejného zasadnutia bol upovedomený riadne a včas, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia určeného na deň 29.6.2022 osobne prevzal dňa 19.5.2022. Obžalovaný svoju neúčasť na verejnom zasadnutí ospravedlnil prostredníctvom obhajcu a súčasne doručil odvolaciemu súdu písomnú žiadosť o konanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti zo dňa 28.6.2022. Na verejnom zasadnutí prítomný obhajca obžalovaného a prokurátor navrhli verejné zasadnutie vykonať v neprítomnosti obžalovaného. Senát odvolacieho súdu rozhodol o vykonaní verejného zasadnutia v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko tomu nebránila žiadna zákonná prekážka. Na verejnom zasadnutí sa osobne zúčastnil obhajca obžalovaného. Obhajca obžalovaného aj na konanom verejnom zasadnutí zotrval na písomne podanom odvolaní, ako aj na jeho dôvodoch. Totožne s písomne podaným odvolaním obhajca obžalovaného v rámci konečného návrhu navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste odňatia slobody a sám rozhodol o uložení alternatívneho peňažného trestu obžalovanému. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd na podklade obžalovaným podaného odvolania po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný J. O.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na všetky prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, proti výroku rozsudku proti ktorému je prípustné (konkrétne proti výroku o treste), oprávnenou osobou a je dôvodné, avšak z iných dôvodov, ako uvádzal obžalovaný.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku sa postupovalo podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Obžalovaný v prítomnosti svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní konanom pred okresným súdom vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., (ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia považoval za priznanie spáchania skutku), odvolací súd preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného.

Krajský súd zistil, že v tomto smere konal súd prvého stupňa správne a neporušil žiadne procesné ustanovenie. Obžalovaný dal vyhlásením o vine dostatočne najavo, že žiadnym spôsobom nenamieta skutkové a právne závery obžaloby. Priznanie viny bolo teda súdom prvého stupňa prijaté v súlade so zákonom a stalo sa nemenným. Zákonným bol potom ďalší postup súdu prvého stupňa, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny a vykonal len dokazovanie ohľadne uloženia trestu obžalovanému J. O..

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k výroku o treste, ktorý obžalovaný napadol podaným odvolaním, odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie. V odôvodnení rozsudku poukázal na konkrétne dôkazy vykonané ohľadne rozhodnutia o uložení trestu obžalovanému, ako aj na konkrétne skutočnosti z týchto dôkazov správne zistené a dôležité pre uloženie trestu obžalovanému za spáchanú trestnú činnosť. Krajský súd po preskúmaní celého napadnutého výroku o treste dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu obžalovanému postupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona, rešpektujúc zásady ukladania trestov v § 34 Tr. zák., osobitne v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák. - priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Okresný súd však vo výroku o treste nesprávne aplikoval priťažujúcu okolnosť u obžalovaného podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. bol už za trestný čin odsúdený. Krajský súd sa s použitím tejto konkrétnej priťažujúcej okolnosti nestotožnil a pripomína, že súčasťou

skutkovej vety rozsudku je poukázanie na skutočnosť, že obžalovaný svojim konaním maril výkon rozhodnutia tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje konkrétne rozhodnutie súdu o zákaze činnosti. V prejednávanej veci to je predchádzajúce odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/11/2017, vydaným a právoplatným dňa 24.2.2017, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 67 mesiacov, ktorý výrok bol následne prevzatý do súhrnného trestu uloženého J. O. rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/169/2019, vyhláseným a zároveň právoplatným dňa 30.6.2020. Predchádzajúce odsúdenie je teda zákonným znakom skutkovej podstaty žalovaného prečinu, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným (podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti). V súlade s platnou judikatúrou nie je možné na túto skutočnosť opätovne prihliadať aj ako na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., pretože ide o porušenie zásady ne bis in idem (nie dvakrát o tej istej veci) a osobitne uvedené je v rozpore s ustanovením § 38 ods. 1 Tr. zák. (na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť). Odvolací súd uvedené pochybenie na základe odvolania podaného v prospech obžalovaného napravil tak, že zrušil výrok o treste, v ktorom už neuviedol priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., a následne u obžalovaného konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností v pomere 1 : 0, čo sa prejavilo aj v aplikácii ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák., v zmysle ktorého sa pri prevahe poľahčujúcich okolností znižuje horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody o jednu tretinu. Obžalovanému teda súd trest ukladal v rozpätí 0 až 16 mesiacov. Krajský súd si je vedomý toho, že aktuálne sa obžalovanému ukladá trest odňatia slobody s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák. (za existencie jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a bez zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák.) a okresný súd obžalovanému trest ukladal pri aplikácii § 38 ods. 2 Tr. zák. z dôvodu nesprávneho konštatovania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. u obžalovaného. Aj napriek tomu, krajský súd považuje nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov za zákonný, spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej aj generálnej prevencie, ako i represívnej stránky trestu, ktorý u obžalovaného dostatočne splní účel trestu. Uložený trest súčasne v plnej miere odzrkadľuje závažnosť spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného. Súčasne dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou, preto zodpovedá zásadám ukladania trestov uvedených osobitne v § 34 Tr. zák. V danom prípade zásadám ukladania trestov a účelu trestu by nezodpovedalo uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody tak, ako na to správne poukázal aj okresný súd v odôvodnení na strane 5 a ani uloženie alternatívneho peňažného trestu tak, ako to navrhoval obžalovaný. Vzhľadom na povahu spáchanej trestnej činnosti a osobu obžalovaného, na jeho prevýchovu a nápravu by nebolo dostatočným uloženie peňažného trestu obžalovanému, ako to obžalovaný žiadal v podanom odvolaní. Na ďalšiu prevýchovu a nápravu obžalovaného je v danom prípade nutné pôsobiť už nepodmienečným trestom odňatia slobody tak, ako to správne uviedol súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí a následne v odôvodnení. V prípade tejto spáchanej trestnej činnosti sa u obžalovaného nejedná o ojedinelý a výnimočný exces (vybočenie) z vedenia inak riadneho života. Tejto aktuálne súdnej trestnej činnosti sa obžalovaný dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia pre predchádzajúcu trestnú činnosť v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/169/2019. Teda ani hrozba výkonu pomerne vysokého trestu odňatia slobody pre prípad porušenia podmiennečného odsúdenia nebola pre obžalovaného dostatočnou, aby viedol riadny život a viac nepáchal trestnú činnosť. V prípade predchádzajúceho odsúdenia, pre ktoré obžalovanému plynula skúšobná doba podmiennečného odsúdenia, sa pritom jednalo o spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, väčšej závažnosti - zločinu, navyše trest bol ukladaný ako súhrnný aj vo vzťahu k odsúdeniu pre trestnú činnosť v súvislosti s vedením motorového vozidla úmyselnej povahy a aktuálne súdená trestná činnosť je rovnako úmyselnej povahy a súvisí s vedením motorového vozidla. Je pravdou, že obžalovaný má prvé tri odsúdenia v odpise z registra trestov zahladené. Ani zahľadanie odsúdenia však nič nemení na tom, že obžalovaný pred spáchaním tejto žalovanej trestnej činnosti nevedol riadny život a vedenie riadneho života opakovane porušil spáchaním trestnej činnosti. Za tohto stavu, aj vzhľadom na mieru narušenia obžalovaného, je na jeho ďalšiu prevýchovu a nápravu nutné vplývať už výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Skutočnosť, že obžalovaný je otcom maloletých detí, nie je dôvodom, aby u obžalovaného bol uložený alternatívny trest, zohľadniac vyššie podrobne uvedené skutočnosti, navyše, maloleté deti majú ešte matku. Obžalovanému v podstate v nedávnej minulosti v prípade predchádzajúceho odsúdenia v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/169/2019 už bola daná šanca uložením trestu na slobode a to aj napriek spáchaniu zločinu a ukladaniu súhrnného trestu, no obžalovaný túto šancu nevyužil, počas plynutia skúšobnej doby (a to v podstate krátko po začatí jej plynutia) sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti opätovne v súvislosti s vedením

motorového vozidla, a preto na ďalšiu prevýchovu a nápravu obžalovaného už nie je možné pôsobiť uložením trestu na slobode, ktorý si v jeho prípade dostatočne neplnil svoj účel a pre dosiahnutie účelu trestu u obžalovaného je potrebné na neho pôsobiť uložením a výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Krajský súd tiež považuje za potrebné uviesť, že uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom by bolo v rozpore so zákonom (konkrétne s ustanovením § 49 ods. 2 Tr. zák., nakoľko priamo zo zákona je vylúčené podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody v prípade spáchania úmyselnej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia pre predchádzajúcu trestnú činnosť, čo je tento prípad). Pokiaľ ide o výmeru trestu odňatia slobody, vyššie uvedené skutočnosti by u obžalovaného odôvodňovali uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody pri hornej hranici trestnej sadzby trestu odňatia slobody. Nakoľko však obžalovaný urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, v dôsledku čoho nebolo nutné vykonať celé dokazovanie v konaní pred súdom ohľadne jeho viny, pri zohľadnení aj tejto významnej skutočnosti pre ukladanie trestu v prospech obžalovaného, súd obžalovanému uložil trest pri strede trestnej sadzby trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného, kde namieta odôvodnenie rozsudku na strane 3 prvý odsek, v ktorom okresný súd v rozpore s priebehom hlavného pojednávania zachyteným v zápisnici o hlavnom pojednávaní, konštatuje u obžalovaného zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák., krajský súd uvádza, že z obsahu a celého kontextu rozsudku, ako aj priebehu hlavného pojednávania zaznamenaného v zápisnici o hlavnom pojednávaní je zrejmé, že ide o zrejmu nesprávnosť, ku ktorej došlo pri písomnom vyhotovení odôvodnenia daného rozsudku. Uvedené však nemá žiaden významnejší vplyv na vecnú správnosť a zákonnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa ohľadne výroku o vine, nakoľko celé trestné stíhanie voči obžalovanému sa viedlo pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku je správne uvedená právna kvalifikácia protiprávneho konania obžalovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. aj s uvedením príslušnej trestnej sadzby použitej pre dané konanie obžalovaného, ktorá bola použitá aj pri ukladaní trestu obžalovanému. Uvedená zrejma nesprávnosť je napravitelná vydaním opravného uznesenia okresným súdom (§ 174 ods. 1 Tr. por.).

Záverom krajský súd poznamenáva, že obžalovaný v rámci odvolania neuviedol žiadne také právne významné a relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie iného trestu obžalovanému. Dôvodom pre uloženie miernejšieho trestu obžalovanému nie je, že obžalovaný v súčasnosti pracuje, žije so svojou rodinou, má tri deti a finančne zabezpečuje starostlivosť o rodinu. Obžalovaný súdenú trestnú činnosť nepochybne spáchal, pričom právnym následkom spáchanej trestnej činnosti je uloženie zákonného a spravodlivého trestu, ktorý si obžalovaný musí vykonať.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.